

ἜΤΟΣ Β'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 85

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20. Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθῆναις, τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1880.

Ἄλλεπάλληλα στρατιωτικὰ συμβούλια συνεκροτήθησαν πρὸ μικροῦ, ὅπως κανονίσωσι πολυτελῶς τὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Βασιλέως, εἰς μεγάλα δὲ στρατιωτικὰ γυμνάσια ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας οἱ στρατιῶται ἤσχοῦντο τὸ φέρειν καὶ παρουσιάζειν ὅπλα. Ὁ κ. Τρικούπης ἐπεθεώρησεν ἀρτίως ἐπὶ τούτῳ τὰ γυμνάσια αὐτῶν καὶ ἐπέστηθι περὶ τῆς γενησομένης εἰς τὸν Βασιλέα ἐντυπώσεως, ὕστερον μάλιστα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἐν Βερολίνῳ, ἣτις τὸν προδιέθεσεν εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ἐκπλήξεως. Παρήλασαν οὗτοι πρὸ αὐτοῦ ἀρειμανίως, ἐνῶ ὁ θαυμασμὸς εἶχε μεταβάλλει τὸ στόμα τινῶν εἰς ἐνέδραν μυῶν. Αὐτὸς ὁ νεώτερος Νέγγρης, ὅστις ἐγεννήθη θαυμαζῶν, ἠνέωξε τὸ στόμα μέχρι τῶν ὠτων καὶ ἔστη ὡς τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀπορίας. Ἐκεῖ ἴστατο ὁ μέγας ἀνὴρ ὁ μεταβαλὼν τὴν χώραν εἰς ταταρικὴν παρεμβολήν. Πάμποι καὶ ἔγγονοι ἐβάδιζον παρκαπλεύρως, ὕβοι καὶ ὀπισθοτενεῖς, χωλοὶ καὶ κωφάλαοι ἀπετέλουν τὸν γεαρτὸν στρατὸν, ὅστις ἐλάχιστα μὲν μέλη εἶχε νὰ ἐκθέσῃ εἰς τοὺς ἐχθρούς, ὑπὸ πολλὰ δὲ προχώματι βήχων νὰ πολεμήσῃ αὐτούς.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἀμάξῃ καὶ ὡς ὑπὸ σκιόφως δόξης ἐκάθητο ὁ ἀπεκρυσταλλωμένος ἐρυθρός, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν. Ἡ ἔνωσις αὕτη τοῦ δημοκρατικοῦ μύρτου καὶ τῆς δρυός, συμβόλου τῶν μυχῶν καὶ τῶν ἠρώων, θὰ ἐνεκκινίετο λαμπρῶς ἐν Ἑλλάδι, ἀντικαθιστῶσα ἐπὶ τῶν κορινθιακῶν κιονοκράνων τὰ φύλλα τῆς ἀκάνθης. Τὸ φυτὸν τοῦτο ἤρμοζε τὸν κεντρίον ὡς ἐμβλημα τοῦ γεαρτοῦ στρατοῦ. Τὸ ἔφερε

κατὰ τὴν καθήλωσιν ὁ γῆς τοῦ ἀνθρώπου, ὀλιγώτερον ἴσως αὐτοῦ πεινάσας καὶ διψήσας καὶ ταλαιπωρηθείς. Ὁ κ. Λομβάρδος ἐφκίνετο ἐμπνεόμενος ἐκ τῆς βουλιμίας του καὶ ἔβλεπεν ἐν αὐτῷ τόσους ἥρωας, εἰς τὰ καίοντα στήθη τῶν ὁποίων ἐτήκετο ὁ σίδηρος. Καὶ ὅμως ἐν τῷ θέρει τούτῳ τῶν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν ἡ μόνη φιλοδοξία τῶν Λομβάρδων ἦτο νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς ἐξ αὐτῶν ὡς ὑπὲρ τῆς τὸν γεαρτὸν στρατὸν εἰς τῆς δόξης τὸ στάδιον.

Εἰς τὰ φοβερά ταῦτα γυμνάσια παρέστη καὶ ὁ χωλὸς Ἀσμοδαῖος, στρατολογηθείς καὶ οὗτος ἕνεκα τῆς ἀρετῆς τῶν ποδῶν του. Λέγομεν ἀρετῆς, διότι ἂν ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἐξηρτάτο ἐκ τῆς χρήσεως ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ποδῶν, ἀναντιρρήτως ὁ κ. Λομβάρδος ἤθελε προτιμήσει τοὺς πολυπόδας. Ἀντιστρόφως ὅμως δὲν ἦτο τοῦτο λόγος ἀποχρῶν νὰ ἐξαιρεθῶσι πάντες οἱ ἔχοντες δύο πόδας. Ὑπὸ θερινὰς σκελέας καὶ χειμερινὸν κολόβιον ὁ Ἀσμοδαῖος ἤρίστευσε, ἀλλὰ μετὰ βροχῶν μετεμελήθη. Ὅτε ὁ κ. Λομβάρδος δακρῶν ἐκ χραγῆς ἐπὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ βήματος αὐτοῦ καὶ τῇ στάσει ἠθέλησε νὰ τὸν ἀσπασθῇ, ἐρρίγησεν ὡς παρθένος καὶ ὅμως νὰ λάβῃ τὸ σχῆμα δικκονίσσης, ὡς ἔλαβε τὴν κουράν, ἀνεκόπη ὅμως παρωδῶν τὸν διάβολον ἐν τῷ Μίλτωνι

«Παρὰ νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς ἄλλου ἐξουσίαν, καλλίτερον ἔς τῶν ἀσελγῶν νὰ ἄρχω τὴν καρδίαν.»

Κρατῶν ἀνημμένην δοκόν, ὥρμησεν εἰς τὸν στρατῶνα μετὰ τοῦ γεαρτοῦ στρατοῦ, ἀφοῦ τὰ γυμνάσια ἐπεραιώθησαν ἐν τοιαύτῃ τάξει, ἥς ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν δύναται νὰ δώσῃ ἡ ἐξέγερσις τῶν νεκρῶν, ὅταν, κατὰ τὴν παράδοσιν, ζητήσωσιν ἕκαστος τὰ μέλη αὐτοῦ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰωσκαφάτ.

